

707

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 sierpnia 1998 r.

w sprawie szczegółowych zasad dysponowania przez skazanych posiadanyimi przedmiotami wartościowymi i środkami pieniężnymi oraz wysokości otrzymywanych kwot pieniężnych wolnych od egzekucji.

Na podstawie art. 113 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Skazany zobowiązany jest przekazać do depozytu środki pieniężne i przedmioty wartościowe posiadane w zakładzie karnym.

2. Do dyspozycji skazanego pozostają środki pieniężne wolne od egzekucji i potrąceń.

3. W zakładzie karnym typu otwartego skazany może otrzymywać z depozytu pieniądze pozostające do jego dyspozycji.

§ 2. Środki pieniężne, o których mowa w § 1 ust. 2, skazany może przekazać na wybrany rachunek bankowy, książeczkę oszczędnościową lub pozostawić w depozycie.

§ 3. Przy przyjęciu do zakładu karnego skazanego poucza się o obowiązku przekazania do depozytu wszystkich posiadanych środków pieniężnych i przedmiotów wartościowych oraz o możliwości wpłacania środków pieniężnych, pozostających do jego dyspozycji, na wybrany rachunek bankowy lub książeczkę oszczędnościową.

§ 4. Skazanego informuje się, nie rzadziej niż raz w miesiącu, o zgromadzonych przez niego środkach pieniężnych.

§ 5. Skazany może, ze środków pieniężnych pozostających do jego dyspozycji, dokonywać zakupów artykułów dopuszczonych do sprzedaży w zakładzie karnym.

§ 6. 1. Na pisemny wniosek skazanego przekazuje się środki pieniężne i przedmioty wartościowe, pozostające do jego dyspozycji, na rzecz określonych osób, instytucji i organizacji.

2. Koszty przekazania środków pieniężnych i przedmiotów wartościowych ponosi skazany. W uzasadnionych przypadkach koszty przekazania może pokryć zakład karny.

§ 7. Na pisemny wniosek skazanego wydaje się mu z depozytu przedmioty wartościowe, jeżeli nie zakłóca to ustalonego w zakładzie karnym porządku i nie narusza uprawnień innych osób.

§ 8. 1. Na pisemny wniosek skazanego dokonuje się wymiany zagranicznych środków płatniczych, przekazanych do depozytu, na krajowe środki pieniężne. Administracja zakładu karnego dokonuje wymiany w banku prowadzącym rachunek zakładu, a w przypadku gdy bank ten nie posiada zezwolenia dewizowego — w banku posiadającym takie zezwolenie.

2. Krajowe środki pieniężne uzyskane w wyniku wymiany zagranicznych środków płatniczych, przekazanych do depozytu, są środkami pieniężnymi w rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 9. W przypadku zezwolenia na czasowe opuszczenie przez skazanego terenu zakładu karnego lub udzielenia mu przepustki, na jego pisemny wniosek, dokonuje się wypłaty pozostających do jego dyspozycji środków pieniężnych.

§ 10. Wolne od egzekucji są:

- 1) zapomogi przyznawane skazanemu przez dyrektora zakładu karnego,
- 2) środki pieniężne, otrzymane przez skazanego w danym miesiącu, w wysokości 10% jednego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*

708

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 sierpnia 1998 r.

w sprawie szczegółowych zasad i sposobu gromadzenia funduszu, przekazywanego skazanemu w chwili zwolnienia z zakładu karnego, przeznaczanego na przejazd do miejsca zamieszkania i na utrzymanie.

Na podstawie art. 126 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakład karny gromadzi fundusz, przekazywany skazanemu w chwili zwolnienia z zakładu karnego, przeznaczony na przejazd do miejsca zamieszkania i na utrzymanie, zwany dalej „funduszem”.

2. Fundusz gromadzi się na książeczkach oszczędnościowych. W przypadku gdy skazany nie spełnia warunków wymaganych do założenia książeczki oszczędnościowej, określonych w odrębnych przepisach, kwota funduszu pozostaje na rachunku bankowym zakładu karnego.

§ 2. 1. Na fundusz przeznaczają się:

- 1) 50% kwoty zdeponowanej przez skazanego przy przyjęciu do zakładu karnego, jednak nie więcej niż kwotę odpowiadającą wysokości jednego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników,
- 2) 50% z przypadającego skazanemu miesięcznie wynagrodzenia za pracę lub dochodu, o którym mowa w art. 125 § 4 Kodeksu karnego wykonawczego, pozostałego po potrąceniu podatku dochodowego, jednak nie więcej niż kwotę odpowiadającą 4% jednego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników,
- 3) 50% każdego z wpływów pieniężnych skazanego, nie wymienionych w pkt 1 i 2, jednak nie więcej niż kwotę odpowiadającą 4% jednego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników.

2. Na pisemny wniosek skazanego możliwe jest przeznaczanie na fundusz kwot wyższych niż określone w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Gromadzenia kwot, określonych w ust. 1 i 2, dokonuje się po potrąceniach należności dochodzonych w postępowaniu egzekucyjnym.

§ 3. Kwoty przeznaczone na fundusz przekazuje się na książeczki oszczędnościowe, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który następuje rozliczenie wpływów pieniężnych skazanego.

§ 4. 1. Zgromadzony fundusz podlega każdorazowo uzupełnieniu przy wzroście kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników.

2. Uzupełnienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się z wpływów pieniężnych skazanego, uzyskanych po dniu ogłoszenia wzrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. W przypadku obniżenia kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników nadwyżkę funduszu przekazuje się do dyspozycji skazanego.

§ 5. W przypadku gdy naliczone odsetki od kwoty zgromadzonego na książeczce oszczędnościowej funduszu, łącznie z tą kwotą, przekraczają jedno przeciętne miesięczne wynagrodzenie pracowników, przekazuje się je do dyspozycji skazanego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*

709

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 sierpnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radców prawnych i aplikantów radcowskich.

Na podstawie art. 74 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145, z 1989 r. Nr 33, poz. 175, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 75, poz. 471) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radców prawnych i aplikantów radcowskich (Dz. U. Nr 27,

poz. 138, z 1991 r. Nr 98, poz. 436 i z 1997 r. Nr 48, poz. 317) w § 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obwiniony może ustanowić obrońcę.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*